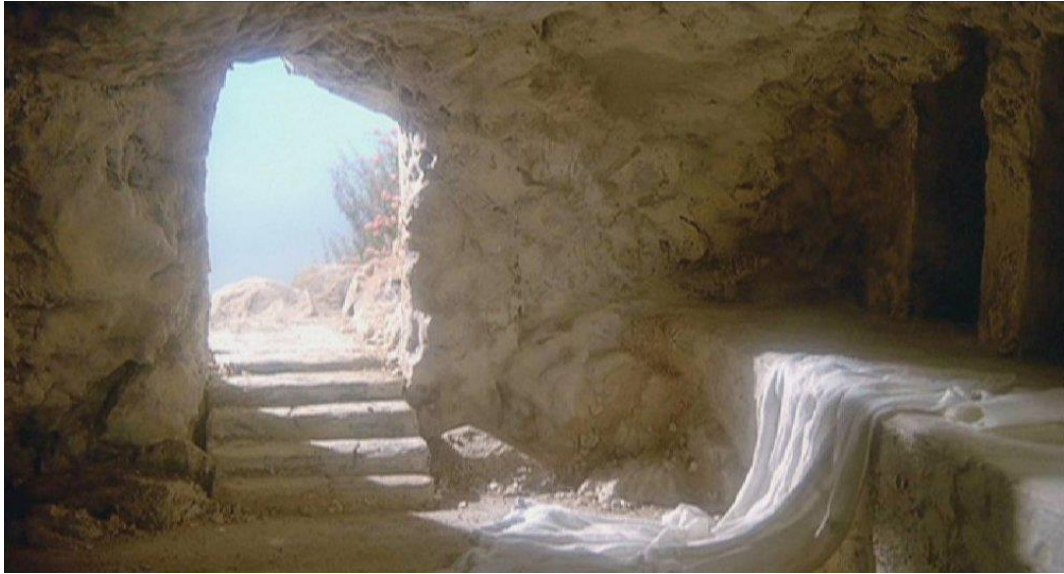

Paasviering 2020

Het lege graf, van donker naar licht

Verwelkoming en verontschuldigen

Dat wij als zoekende gelovigen in deze viering de nabijheid mogen ervaren van de Onnoembare die wij God noemen en durven aanspreken als Vader – Moeder, Zoon en Broeder en Heiligende Geest in ons midden.

Openingslied : Wat de toekomst ons zal brengen

Situering van het thema

Vandaag, paasavond 2020, stappen wij mee in het paasverhaal van het Marcusevangelie.

Met als blikvanger: “ Het lege graf”.

Welke code moeten wij hierop toepassen om het te begrijpen?

Het lege graf krijgt alleen maar betekenis wanneer het geplaatst wordt in het geheel van het Marcusevangelie.

Marcus heeft zijn lezers steeds uitgenodigd in het verhaal te gaan staan, het mee te beleven, het waar te maken.

Die geloofsbeleving is voor hem belangrijker dan de theorie over geloofspunten.

Herinner je nog hoe we in een vorige viering ontdekten dat leerling-zijn een fulltime job is, levenslang. Dat hebben Jezus’ leerlingen ook meegemaakt toen ze met Hem rondtrokken.

En nu, nu hun leider, Jezus, is opgepakt en ter dood gebracht, verschuilen ze zich als activisten in een achterkamertje.

Ongeloof en tranen alom. Zij die hem verwachtingsvol volgden, zien geen toekomst meer.

Alle hoop is vervlogen. Ze zijn geweldig gechoqueerd.

Maar...verrassing in het verhaal.

Drie vrouwen nemen al hun moed in hun twee handen en willen Jezus gaan balsemen, als laatste eerbetuiging.

Totale verbijstering maakt zich echter van hen meester als ze het lege graf ontdekken.

Ze krijgen de opdracht om naar Galilea te gaan.

Ze zijn bang, vluchten weg en zwijgen erover.(vrouwen zwijgen erover!)

En wij?

Vluchten wij ook?

Of durven wij geloven dat het visioen van Jezus van Nazareth niet ten einde is, dat het nog levenskansen heeft?

Daarvoor komen wij hier samen om niet alleen te staan in ons zoeken, om bondgenoten te zijn, om de kracht te ervaren om naar Galilea te gaan.

Openingsgebed (samen)

Gij die zijt

Oergrond van alles wat is.

Wie anders kan ons wegroepen uit nacht en duisternis,
om ons te wenden naar een dageraad van heilzaam licht.

Heel met uw woord wat kwetsbaar in ons hart verborgen ligt,
opdat wij vrij en onbevangen durven leven als een tuin in bloei.

Laat onze ogen verder kijken dan het graf,
dat wij ons toevertrouwen aan een nieuw begin.

Dat wij opkijken naar Hem die ons is voorgegaan,
Jezus, de levende.

Lezing Bijbel: Mc. 16, 1-8

Duiding:

Eric: In de christelijke traditie is de verrijzenis het centrale kernpunt van het geloof geworden.
Bij Marcus bestaat dit gebeuren uit niet meer dan acht verzen als slot van zijn evangelie.

De rest zijn latere toevoegingen.

Er wordt alleen een verhaal verteld van vrouwen die een leeg graf vinden.

Verschijningen van Jezus worden niet vermeld.

Toch drukt het verhaal zijn stempel op alles wat voorafgaat: Het gaat namelijk om Gods antwoord op Jezus' dood.

“Hij is opgewekt uit de dood, Hij is niet hier” bevestigt een jongen in een wit kleed.

Met de dood van Jezus leek het definitieve einde aangebroken.

Nu blijkt het echter een nieuw begin te zijn, van donker naar licht.

Twee verhaalelementen willen we eventjes nader bekijken

Voorganger 1. De leerlingen en de lezers

De vrouwen krijgen de opdracht om aan Petrus en de leerlingen te zeggen naar Galilea te gaan.

Daar zullen ze de verrezen Jezus zien.

De vrouwen voeren de opdracht niet uit. Ze vluchten weg en zwijgen.

De leerlingen in het verhaal horen hier niets van en weten bijgevolg niet dat ze naar Galilea moeten gaan.

Of de leerlingen effectief Jezus zullen ontmoeten weten we dus niet uit het verhaal.

De verantwoordelijkheid voor de afloop ligt bij de lezers.

Zij zijn de enigen die nog wel op weg kunnen gaan naar Galilea.

Zij horen de opdracht en zij kunnen die rol van de leerlingen overnemen.

Marcus sluit zijn verhaal niet af. **De lezer moet het voltooien.**

Zal hij het doen?

Zullen wij het doen?

Dit is de sleutel van de Marcuscode: het verhaal gaat over niemand anders dan over de lezer zelf, **over ons**. Naar Galilea gaan, kan verstaan worden als een teruggaan naar de plek waar alles begonnen is, waar Jezus weldoende rondging. Maar alleszins houdt dit voor Marcus in dat de ervaring van de verrijzenis in het leven zelf te vinden is. Dit verhaal zal geen einde kennen als de lezers, wij dus, effectief in dit spoor van Jezus' treden.

Kortom: Het is aan ons! Daadkracht gevraagd.

Voorganger 2. "Is het waar dat Jezus verrezen is?"

Ooit hebben we allemaal die vraag gesteld of stilletjes gedacht. Theologen hebben er over gediscussieerd en boeken over geschreven.

Eén zaak is zeker: Het verhaal van het lege graf kan niet op zichzelf gezien worden. Het krijgt alleen maar betekenis in het geheel van het Marcusevangelie.

Marcus confronteert in zijn evangelie de lezer steeds met wie Jezus is:

een kwetsbare mens die consequent en vastberaden de weg van gerechtigheid en mededogen gaat en daartoe zijn leerlingen oproept.

Zijn levensinzet is op één doel gericht: mensen bevrijden, oproepen tot bevrijding en ze doen leven.

Het visioen van het Rijk Gods is zijn leidraad.

Zijn handelen roept echter weerstand en onbegrip op. (denk aan de vorige vieringen)

Jezus' optreden geeft een nieuw godsbeeld: Jezus is de aanwezigheid van God in de wereld.

Het lege graf is de bevestiging dat God inderdaad aan Jezus' kant staat, het is de bevestiging van zijn levenskeuze.

Voor Marcus is het belangrijkste dat zijn verhaal van Jezus wordt doorverteld, opdat mensen gaan leven zoals Jezus.

Deze praktische beleving is de echte uitdaging waar de lezers, wij, dus voor staan.

Zo is zijn opstanding uit de doden niet enkel een gebeuren uit het verleden.

Het gaat om een kwaliteit van leven: hier en nu, in het hier-nu-maals en niet in het hier-na-maals.

Het gaat dus om een nieuwe wereld met nieuwe structuren.

Structuren van vrijheid, van gerechtigheid, van gelijkwaardigheid, van vreugde en handelwijzen die alle leven op onze aarde behoeden en bevorderen.

Voorganger 1 Sterk is dat dit open verhaal iedereen toelaat de weg van Jezus te gaan of je nu wel of niet in de verrijzenis gelooft, of je God de rug hebt toegekeerd of er juist een religieuze dimensie aan geeft; of je het bewust doet of onbewust iedereen mag het mee waar maken.

Als je "ja" zegt op dit verhaal en kiest om je leven te verliezen voor anderen, dan ga je Zijn weg.

Men doet maar iets omdat men erin gelooft. Je hebt geloof en daarom doe je iets.

Zoals in de reportage Vranckx over de kleine overlevers.

Belgische architecten bouwden in Koerdistan, bij het Yezidivolk een tentenstructuur van duurzaam materiaal. Dit centrum voor traumatherapie was nodig omdat vele kinderen slachtoffer werden van mensenhandel, ingezet als slaaf of opgeleid tot kindsoldaat in Ragga.

Eén van de vele tekens van licht in een donkere wereld.

Een aantal gemeenten in Duitsland willen méér vluchtelingen opnemen dan door de overheid gevraagd. Wij kunnen méér zeggen ze.

Verschillende vrijwilligers zetten het maatschappelijk engagement van priester Daniel Alliët verder in de begijnhofkerk met "The House of Compassion".

De coronacrisis brengt de onderlinge solidariteit en nabijheid over grenzen en geloven heen creatief tot leven.

Voorganger 2: Waar zien wij nog tekenen van opstanding?

Van evoluties van dood naar leven, van donker naar licht?

Een ervaring uit leven die ons sterk is bijgebleven verliep zo:

Toen we 10 jaar getrouwd waren, gingen we door een moeilijke periode.

We waren uit elkaar gegroeid. De warmte en vreugde was weg.

We leefden naast elkaar.

We voelden dit aan, we hebben er samen om geweend en gebeden.

We kwamen "Mariage encounter" op het spoor.

We volgden een weekend, geleid door 4 koppels en een priester.

Het waren onze reddende engelen. Doorheen hun getuigenissen en de methode van communicatie vonden we elkaar terug. De liefde was niet weg maar toegedekt door de dagelijkse zorgen en sleur.

Tegen een zus zei ik na dat weekend: "We zijn terug getrouwd". Onze liefde was "heropgestaan".

Nu zijn we alerter om de tekenen van vervreemding te herkennen.

Twee vragen:

- De leerlingen moesten naar Galilea gaan om de levende Jezus te ontmoeten.

Waar bevindt zich het Galilea van onze tijd?

- Welke tekens zie je hier van opstanding, van dood naar leven, van licht naar donker?

In je eigen leven? Op wereldschaal?

Overleg met je partner/ buur

Uitwisseling: Voorganger 1 sluit af.

Lied: Opstaan zal in de nacht gebeuren

Ritus van water -vuur-licht-

In deze paaswake grijpen wij traditioneel terug naar de oersymbolen van het leven: water, vuur en licht.

Telkens opnieuw moeten die in ons blikveld komen voor wij ze echt zien.

Terug, terug en terug tot wij er van binnenuit op antwoorden.

De duizendste keer geschiedt wellicht het wonder.

Zegening van het water (na elk deel water in de kommen gieten)

- Breng ons op de plek van de eerste ontroering,
het oudste wonder:

Uw Geest over de wateren, de oerzee waaruit alle leven is geboren,
vruchtwater van de schepping waarin Gij de aarde, onze moeder,
en ons allen hebt verwekt.

- Breng ons bij de plek van de eerste ontroering, het oudste wonder:
water uit de rots, leven in de woestijn, toen alleen Mozes nog geloofde
in Uw reddende nabijheid.

- Breng ons bij de plek van de eerste ontroering, het oudste wonder:
Jezus, de man naar Uw hart ondergedompeld in de Jordaan,
Uw Geest over het water,
herboren tot Uw beminde Zoon.

- Breng ons bij de plek van de eerste ontroering, het oudste wonder:
bij de put van Jacob waar Jezus de Samaritaanse om wat water vroeg,
Hij de bron van levend water
voor wie dorst naar gerechtigheid.

Gebed (samen, we steken ons hand uit)

Gij met uw goddelijke hand,

zegen dit water van uw schepping.

Trek als een bronader door ons,
zoals Gij hebt gedaan in Jezus.
En ga met ons, als met uw volk destijds,
doorheen het water van de dood
naar de oever waar wij ongeschonden mogen opstaan.

Zegening van het licht (na elk deel kleine kaars aansteken)

Laten we met een klein vlammetje vuur in ons midden brengen. (Paaskaars aansteken)

- Breng ons op de plek van de eerste ontroering, het oudste wonder,
Uw stem uit het vuur heeft tot Mozes gesproken: "Hier ben ik". Ga en maak het waar.
- Breng ons op de plek van de eerste ontroering, het oudste wonder,
Uw vuurzuil in de woestijn, lichtend in de wereldnacht,
een vuur van gerechtigheid.
- Breng ons bij de plek van de eerste ontroering, het jongste wonder:
Jezus, licht van de wereld,
begeesterd door het visioen van het Rijk Gods.

Gebed (samen)

Goddelijke bron van wat bezielt en leven geeft,
Zegen dan dit vuur, als een eeuwige vonk van leven.
Gij zijt het toch die vuur in ons wilt aansteken
om licht en warmte
van ons bezit te laten nemen,
zodat wij worden als geliefden.
Behoed die vlam in ons opdat wij zelf licht dragen
en elkander meenemen doorheen de nacht
naar een nieuwe morgen.

We ontsteken daartoe het kaarsje dat je hier vooraan op de tafeltjes vindt aan deze 6 paaslichten en plaatsen het op het altaar en zegenen elkaar.

De voorgangers ontsteken hun kaarsje en zegenen elkaar met water.

Lied: Alles begon met God

Hernieuwing doopbeloften

Vanavond worden wij uitgenodigd persoonlijk te kiezen
voor die God van liefde en nabijheid, zoals ons voorgeleefd door Jezus.
Laat ons dan **samen** onze doopbeloften hernieuwen:

Wij zullen de schepping liefhebben en haar behoeden.

Wij zullen niet rusten zolang onrecht, honger, angst en lijden de wereld verscheurt.

Wij geloven in de liefde die goddelijke is en die al het verstoorde en gekwetste kan helen.

Wij willen daaraan meewerken met zorg en eerbied voor iedereen en alles op onze weg.

Wij willen het uitspreken en herhalen dat Jezus onze hoop is.

*Dat de woorden die Hij heeft nagelaten ons de weg tonen
naar waarheid en naar nieuwe levensadem.*

Wij erkennen dat Zijn Geest ons nabij is om ons te verlichten en te helpen een warme gemeenschap van vrienden te vormen.

Amen, Amen, Amen

Muzikaal tussenspel waaronder mandje doorgeven: (Sheku Kanneh-Mason - Leonard Cohen: Hallelujah,)

Tafelgebed Breng ons bij de plek van de eerste ontroering

Breng ons bij de plek van de oudste ontroering, het jongste wonder:
Wij gedoopt in water en Geest, en opgenomen in de levensstroom van wie
Dorst naar gerechtigheid

Breng ons bij de plek van de oudste ontroering, het jongste wonder:
dauwparels in de morgen, malse regen op de middag,
bij valavond een regenboog; en dag en nacht de tranen van onschuldigen
waarin Uw gelaat weerspiegelt
en Gij ons oproept tot solidair handelen
en wandelen naar Uw Geest.

In die goede geest willen we brood breken.
Breken en delen wekt liefde op
Zo groeit de hoop op andere verhoudingen in concrete zorg voor elkaar.
In dit breken en delen gedenken wij de NAAM, die allen tot leven roept,
de NAAM, zichtbaar en erfahrbaar in het leven van Jezus van Nazareth: een gezalfde mens
We gedenken de moord op Hem en op de vele mannen en vrouwen
die leefden zoals Hij, die in Zijn spoor gingen.
We delen het weten en de hoop dat kwade machten nooit het laatste woord hebben.

Delen van brood

We drinken nu de wijn en klinken op het Verbond:
het liefdesverbond tussen GOD de Ene en elk van ons.
Laten we klinken op mensen die tranen van pijn en verdriet drogen
en de wijn van vreugde schenken.
We klinken op de "OPSTANDIGHEID" van Jezus
en op de opstandige traditie waarin wij gaan en staan,
op al de opstandige en OPGESTANE vrouwen, mannen, jongeren.

Drinken van de wijn met heildronk op mensen en wensen

Onze Vader (Samen)

Onze Vader die in het diepste van uw mensen zijt.
Uw naam worde steeds meer liefde,
levend door en tussen ons
als teken van uw aanwezigheid.
Laat ons Uw wil ontdekken,
in het bezig zijn met mensen
voor een nieuwe wereld
van geluk voor allen.
Geef ons het besef
dat evenveel brood voor allen
onze dagelijkse opdracht is.

En waar wij falen of ontmoedigd zijn,
wees steeds opnieuw voor ons vergeving
in het herhaald vergeven aan elkaar.
En leid ons
dwars door egoïsme en angst
op onze tocht naar U,
met Jezus de Heer.
Amen.

Vredeswens

Wensen we elkaar de vrede zonder woorden, met een hoofdknik. Naar links en rechts of met een glimlacht. Straks na de viering zetten we die om in Paaswensen met woorden, chocolade en eieren.

Slotgebed (Samen)

Ene, die wij onze God noemen,
wil Jij ons leren opstaan
in de bloesems die lente doen openbarsten.
Wil jij ons leren opstaan in
alle vrouwen en mannen die beweging maken tegen alle onderdrukkende stilstand in.
Wij durven er immers op vertrouwen,
als onze ogen verder kijken dan het lege graf.
Zullen we ons toevertrouwen aan een nieuw begin,
Zullen we vrij en onbevangen durven leven
als een tuin in bloesem,
als vrouwen en mannen die openbreken
tot voluit leven in liefde, zoals Jezus de Levende.

Slotlied Wij zullen, één van ziel, zijn lichaam worden

Zending

Het lege graf is een wending, van donker naar licht, van dood naar leven.
Het maakt ons tot Paasmensen, mensen van de weg.
Wiens weg heet: liefde, geloof en hoop. Paasmensen brengen Hem die heet 'Ik zal er zijn' aanwezig.
Soms duidelijk zichtbaar, soms incognito in het breken en delen van het leven.
Mogen wij zo'n Paasmensen worden.

delen van symbool en Mededelingen

- Extra dank aan de mensen die voor de "Paastafel" gezorgd hebben met eieren, brood en gebak!
- Helpende handen gevraagd om mensen met een beperking een bezoek te laten afleggen aan de Heropgebouwd kerk in Diepenbeek.

ZALIG PASEN !

Ann en Eric en alle helpende handen

We maakten dankbaar gebruik van:

Marc Van Tente , Jesjoea van Nazaret terechtgesteld en opgestaan, in Idefix nr. 176 maart 2020
Geert Van Oyen, De Marcuscode, Averbode, 2005
Geert Van Oyen, Een polemiek over de verrijzenis van Jezus, Kultuurleven 96-3
Bijbeldienst Bisdom Brugge, Leerhuis Marcus, 2017-2018
In Zijn naam, Carlos De Soete, Halewijn, 2015

'Geef dromen weer een kans
laat optimisme het doemdenken stoppen
laat hoop aan woorden kiemkracht geven

lenteknoppen die openbreken
opstaan om te leven

Blijf niet staan
bij het graf van het verleden
want het is leeg
maar ga kijken, horen, voelen
waar Hij leeft in mensen'

VSKO